

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

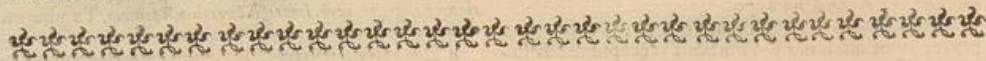
Venetiis, 1643

De peccato originali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

falsas reuelationes prædicantes debeant rigorosè ac seuerè puniri ab Episcopis diocæsanis, ex Concilio Lateran. d. sess. 11. & ex hoc decreto, colligunt Ludou. Miranda d. quæst. 50. artic. 7. conclus. 1. Hornobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tract. 11. cap. 7. quæst. 18. resolut. 3. in fine. Aloyf.

Ricc. in decis. Curia Archiepif. Neapol. decis. 397. num. 2. parte 4. Ioan. de Solerzano de Indiarum iure tom. 2. lib. 3. cap. 26. num. 64. & 65. Nouar. in Lucerna Religios. verb. Prædicatores num. 1. pag. 202. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi part. 3. alleg. 76. num. 48. & 49.

SESSIO. V.

Decretum de peccato originali.

- 1 Peccatum originale.
- 2 Infantes baptizandi.
- 3 Baptizari debent Christianorum paruuli recentes, quantumuis parentes recusarent.
- 4 Iudæorum, & aliorum infidelium infantes ante usum rationis inuitis parentibus licitè baptizari non possunt.
- 5 Infans qua ætate dicatur habere usum rationis.
- 6 Baptismus confert gratiam.
- 7 Peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sunt ante Baptismum, remittit gratia in Baptismo producta.
- 8 Penalties in hac vita de facto nõ tollit Baptismus.
- 9 Concupiscentia manet in baptizatis. Peccatum non est in sensualitate sine consensu voluntatis. ibid.
- 10 Conceptio immaculata B. Virginis.
- 11 Paulus V. quid statuerit circa conceptionem immaculatam B. Virginis.
- 12 Gregorius XV. de eadem re.
- 13 Prædicatoribus Fratribus conceditur licentia in quibuscumque priuatis eorum colloquijs differere de materia Conceptionis B. Virginis.
- 14 Vniuersitates studiorum nonnullæ statuto se adstrinxerunt defendendi opinionem piam immaculate Virginis in suo conceptu.

Hebr. 11.

Ephes. 1. Genes. 3.

Infra 117. & 134.

Celestii. 1. p. 1. 64. Genes. 3. Hebr. 2.

Concil. Arausicanum. 205.

Rom. 5. 1. Cor. 15. Concil. Arausicanum 2. cap. 2.

Rom. 5. d. Cap. placuit, c. regenerante, & c. quæritis. in fin. de consecr. dist. 4.

1. Tim. 2.

1. Cor. 1. Col. 1. cap. multipl. de pœna, dist. 4. g. Act. 4.

Ioan. 1. c. nemo, de consecr. dist. 4.

Galat. 3.

Con. Mileuitan. c. 2. Con. Aphr. 77. & c. placuit, de col. dist. 4.

Rom. 5. cap. placuit c. quæritis in fi. & c. regenerante, de consecr. dist. 4.

Vides nostra Catholica, sine qua impossibile est placere Deo, purgatis erroribus, in sua sinceritate integra, & illibata permaneat: & ne populus Christianus omni vento doctrinæ circumferatur: cum Serpens ille antiquus, humani generis perpetuus hostis, inter plurima mala, quibus Ecclesia Dei his nostris temporibus perturbatur, etiam de peccato originali, eiusque remedio non solum noua, sed vetera etiam dissidia excirauerit: sacrosancta, œcumenica, & generalis Tridentina Synodus in Spiritu sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, iam ad reuocandos errantes, & nutantes confirmandos accedere volens, sacrarum Scripturarum & sanctorum Patrum, ac probatissimorum Conciliorum testimonia, & ipsius Ecclesiæ iudicium & consensum secuta, hæc de ipso peccato originali statuit, statetur, ac declarat.

1. ^a Si quis non confiteatur primum hominem Adam, cum mandatum Dei in paradiso fuisset transgressus, statum, sanctitatem, & iustitiam, in qua constitutus fuerat, amisisse, incurrisseque per offensam præuæricationis huiusmodi iram, & indignationem Dei, atque ideo mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte captiuitatem sub eius potestate, ^b qui mortis deinde habuit imperium, hoc est, diaboli; totumque Adam per illam præuæricationis offensam, secundum corpus, & animam in deterius commutatum fuisse, anathema sit.

2. Si quis Adæ præuæricationem sibi soli, & non eius propagini, aserit nocuisse: & acceptam à Deo sanctitatem, & iustitiam, quam perdidit, sibi soli, & non nobis etiam eum perdidisse: aut inquinatum illum per inobedienciæ peccatum, mortem & pœnas corporis tantum in omne genus humanum transfudisse, non autem & peccatum, quod mors est animæ, anathema sit, cum contradicat Apostolo dicenti: Per ^d vnum hominem peccatum intrauit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt.

3. ^e Si quis hoc Adæ peccatum, quod origine vnum est, & propagatione, non imitatione transfusum omnibus inest vnicique proprium, vel per humanæ naturæ vires, vel per aliud remedium aserit tolli, quam per meritum vnus mediatoris Domini nostri Iesu Christi ^e, qui nos Deo reconciliauit in sanguine suo, factus nobis ^f iustitia, sanctificatio, & redemptio, aut negat ipsum Christi Iesu meritum per Baptismi Sacramentum in forma Ecclesiæ ritè collatum, tam adultis, quam paruulis applicari, anathema sit: quia non ^g est aliud nomen sub cælo datum hominibus in quo oporteat nos saluos fieri, Vnde illa ^h vox: Ecce Agnus Dei: Ecce qui tollit peccata mundi. Et illa: ⁱ Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

4. ^y Si quis paruulos recentes ab vteris matrum baptizandos negat, etiam si fuerint à baptizatis parentibus orti, aut dicit ^l in remissionem quidem peccatorum eos baptizari, sed nihil ex Adam trahere originalis peccati, quod regenerationis lauacro necesse sit expiari ad vitam æternam consequendam, vnde sit consequens, vt in eis forma Baptismatis, in remissionem peccatorum non vera, sed falsa intelligatur, anathema sit, quoniam non aliter intelligendum est id, quod dixit Apostolus: ^m Per vnum hominem peccatum intrauit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in quo omnes peccauerunt, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica vbique diffusa semper intellexit: propter hanc enim regulam fidei ex traditione Apostolorum, etiam paruuli, qui nihil peccatorum in semetipsis adhuc committere potuerunt, ideo in remissionem peccatorum veraciter baptizantur, vt in eis rege-

regeneratione mundetur, quod generatione contraxerunt. ⁿ Nisi enim quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei,

5. ^s Si quis per Iesu Christi Domini nostri gratiam, quæ in Baptismate confertur, reatum originalis peccati remitti negat, aut etiam asserit non tolli totum id, quod veram, & propriam peccati rationem habet, sed illud ^o dicit tantum radi, aut non imputari, anathema sit: in renatis enim nihil odit Deus: quia nihil est damnationis ijs, qui verè ^a conscripti sunt cum Christo per Baptisma in mortem: qui non ² secundum carnem ambulant, sed ¹ veterem hominem exuentes, & ¹ nouum, qui secundum Deum creatus est, induentes, innocentes, immaculati, pueri innoxij, ac Deo dilecti effecti sunt, ⁴ hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi, ita ut nihil profus eos ab ingressu cali remoretur. ⁶ Manere autem in baptizatis concupiscentiam, vel fomitem, hæc sancta Synodus fatetur, & sentit: quæ cum ad ^x agonem relicta sit, ^z nocere non consentientibus, sed vtiliter per Christi Iesu gratiam repugnantibus non valet: quinimo, qui legitime ⁷ certauerit, coronabitur. Hanc concupiscentiam, quam aliquando ² Apostolus peccatum appellat, sancta Synodus declarat Ecclesiam Catholicam nunquam intellexisse peccatum appellari, quod verè, & propriè in renatis peccatum sit, ^a sed quia ex peccato est, & ad peccatum inclinat: si quis autem contrarium senserit, anathema sit.

ⁿ Declarat tamen hæc ipsa sancta Synodus, non esse suæ intentionis, comprehendere in hoc decreto, vbi de peccato originali agitur, beatam & immaculatam Virginem Mariam, Dei genitricem, sed obseruandas esse ^b constitutiones felicitis recordationis Xyiti Papæ IV. sub pænis in eis constitutionibus contentis, quas innouat.

^a Respicit cap. 13. lib. 1. com. 2. ep. Pel. & alios locos eiusdem. ^b In extra. commun. lib. 3. de reliq. & ven. sanct. c. gra. Vide post finem huius libri,

ⁿ Ioan. 3. c. filius, & c. non dubito, de cõs. dist. 1. c. dicitur, cum seq. de Bapt. ² Ex cap. 17. lib. 7. con. 2. epist. Pel. ³ Rom. 8. ⁴ Rom. 6. & cap. prop. de concit. d. 4. ⁵ Rom. 8. ⁶ Gloss. 3. ⁷ Eph. 4. cap. quomodo renouari, de peccat. dist. 7. ⁸ Rom. 8. Galat. 3. ⁹ Ex c. vit. lib. 1. de pen. & rem. ¹⁰ 2. Tim. 2. ¹¹ Rom. 6. 7. & 8. Coloss. 1. ¹² venimus.

1. Vide Nauar. in man. pralud. 8. à princip. Iodoc. in thesau- ro Catholico tom. 2. lib. 2. Azor. in sit. moral. part. 1. lib. 3. cap. 31. & 32. de Injustitia originali, & lib. 4. cap. 25. de peccato originali, Iul. Lauer. de Indulgent. p. 2. cap. 1. num. 4. cum multis seqq. alios refero in collectan. ad cap. maiores, de Baptismo, Torrelanca. de iure spirit. lib. 2. cap. 4. à num. 49. Hurtado de Sacram. disp. 4. de Baptismo, diffie. 1. & 2. vbi quod per Baptismum tolluntur, & eradicantur peccata omnia tam originale, quam actualia.

^a Si quis non confiteretur, &c.] Vide Azor. d. lib. 4. c. 25. q. 1. vbi hic definitum asserit peccatum originis esse in posterum à primo parente per propagationem traductum.

^b Si quis hoc Ad peccatum, &c.] vide Azor. d. lib. 4. cap. 26. prope fin. vbi definit peccatum originis esse priuanciam iustitiæ originalis debite communi sanguinis propagatione ab Adamo deriuata. Vasq. tom. 2. disp. 151. num. 18. & 19. Molfet. in sum. Theolog. moral. tract. 8. c. 6. num. 16. & 26.

2. ² Si quis paruulus recentis, &c.] Vide Aegid. de ConincK de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. num. 55. Valent. disp. 4. quest. 3. puncto 1. AZOR. d. p. 1. lib. 4. cap. 34. vers. quartus error. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 27. num. 66. Bonacin. de Sacramentis disp. 2. q. 2. puncto 6. num. 10. cum seqq. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Baptismo, diffie. 2. vbi disp. 4. diffie. 3. statim in princ. quod Baptismus confert paruulis gratiam, per quam deletur originale peccatum.

3. Possunt enim & debent baptizari Christianorum paruuli recentis, quantumuis parentes recusarent, qui tunc tanquam apostatae possent puniri, vt docent Sor. in 4. disp. 5. q. onic. art. 2. concl. 2. ante 2. arg. vers. secus de Christianorum proliis, Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesie existen. lib. 2. cap. 32. in fine. Bonacin. d. puncto 6. num. 10. Torrelanca. de iure spirit. lib. 2. cap. 5. num. 28. cum seqq. Cardin. Bellarm. lib. 1. de Bapt. cap. 10. Valent. tom. 4. disp. 4. q. 3. puncto 1.

4. Iudeorum verò, & aliorum infidelium infantes ante vsum rationis inuitis parentibus licite baptizari non posse, nisi habeant vsum rationis, & petant Baptismum, docent Gregor. Lop. l. 2. glos. 3. tit. 23. p. 2. S. Thom. 2. 2. q. 10. art. ult. S. Antonin. in sum. p. 2. tit. 12. c. 2. S. pueri Iudeorum, Perer. l. 12. verb. tornar à la fe Catholica, tit. 3. lib. 8. Card. Paris. conf. 2. num. 38. Nat. conf. 434. lib. 2. Nau. conf. 4. sub tit. de conuers. infidel. Simanch. de Cathol. instit. tit. 29. num. 52. Menoch. illust. lib. 1. cap. 8. num. 12. Cuch. instit. Canon. lib. 5. tit. de Baptismo num. 130. Cornel. Benincas. in tract. de pauper. spec. 5. num. 8. Marquard. de Iudæis p. 2. cap. 2. sub num. 6. vers. sed Dominus, Afflic. decif. 151. Vasq. in 3. p. S. Thom. tom. 2. disp. 155. Azor. d. p. 1. lib. 3. cap. 25. Aegid. de ConincK de Sacram. & censur. tom. 1. disp. 68. art. 1. Soar. tom. 3. disp. 25. sect. 3. Pascal. de patria potestate p. 1. c. 2. sub num. 3. Valer.

Reginald. in praxi fori poenitens. lib. 27. num. 68. Anton. Ricciul. d. lib. 2. c. 32. per tot. Bonacin. d. puncto 6. num. 11. Torrelanca. d. lib. 2. c. 5. num. 42. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Baptismo, diffie. 3. & 4.

Qua vero ætate infans dicatur habere vsum rationis 5. ad hoc vt possit inuitis parentibus baptizari, diuersa fuit Doctorum sententiæ? De quibus vide Burfat. conf. 231. num. 3. lib. 3. Paschal. d. p. 1. cap. 7. num. 6. Barthol. ab Angelis de Sacram. vbi de Baptismo, §. 23. Nald. in sum. verb. Baptismus, num. 6. Campan. in diuers. Iuris Canon. rub. 7. cap. 1. à num. 10. Bonacin. d. puncto 6. num. 11. vers. si dubitetur, Anton. Ricciul. d. lib. 2. cap. 33. per tot. inter quos receptor tenet sententiã, bapuzandum esse si iam compleuit septennium.

⁸ Si quis per Iesu Christi, &c.] Vide Cou. in cap. alma mater, part. 1. §. 10. num. 11. Aegid. d. tom. 1. q. 69. art. 6. num. 1. Valer. Reginald. d. lib. 27. num. 61. Bonacin. d. disp. 2. q. 2. puncto 7. num. 2. vbi quod Baptismus confert gratiam simul cum reliquis virtutibus, & donis, quæ gratiam consequuntur, modo non addit obex ex parte suscipientis, & citat Tolet. Pet. Ledesma. Vasq. & alios.

Gratiam in Baptismo productam remittere peccatum originale, & peccata actualia, quæ commissa sunt ante Baptismum, docent Barthol. ab Angelis de Baptismo, dial. 2. §. 156. Petr. de Ledesma in sum. part. 1. de Sacram. vbi de Baptismo, cap. 19. Bonacin. d. puncto 7. num. 4. Cardos. in praxi Iudicium, verb. Baptismus, num. 24. ac proinde delere omnem pœnam peccatis debitam, tradunt S. Thom. 3. p. quest. 69. art. 2. Petr. de Ledesma d. cap. 9. vers. tercera conclusiva, Iul. Lauer. d. p. 2. cap. 3. num. 12. Bonacin. d. puncto 7. num. 3. scilicet quoad Deum, & in foro poli. glos. in cap. gaudemus, de diuert. Dec. conf. 130. & in cap. que in Ecclesiis, num. 83. cum seqq. de consuet. Cou. var. lib. 2. cap. 10. sub num. 4. Surd. de aliment. tit. 7. q. 1. num. 45. Sanch. de Matrim. lib. 10. disp. 3. num. 5. Fatin. in praxi crimin. p. 3. q. 98. num. 150. Cened. ad Decretal. collect. 23. num. 3. Anton. Ricciul. d. tract. lib. 7. cap. 58. num. 17.

Pœnalitates tamen in hac vita de facto non auferre 8. asserunt S. Thom. d. quest. 69. art. 3. Valer. Reginald. d. lib. 27. num. 63. Bonacin. d. puncto 7. num. 7. Ego ipse in collect. ad c. maiores, num. 8. de Baptismo.

⁹ Manere autem in baptizatis concupiscentiam, &c.] Vide Henriq. in sum. p. 1. lib. 2. c. 16. §. 2. & §. 7. Aegid. de ConincK. d. q. 69. art. 3. num. 6. Iul. Lauer. de Indulgent. p. 2. c. 3. num. 22. & 23. nouissime Fr. Mag. Franciscus de Arauio in 1. 2. S. Thoma tom. 1. q. 74. art. 4. dub. 4. num. 33. in princ. pag. 366. vbi dicit Concilium in presentem definire, concupiscentiam, siue prauam inclinationem appetitus ad malum non habere rationem culpæ, sed appellari peccatum, quia est ex peccato, scilicet originali, & inclinatur in peccatum, scilicet

scilicet actuale, & ideo dicitur fomes peccati, qui relinquitur in renatis post Baptismum ad agonem & pugnam, vt ei resistendo magis mereantur, Hurtado *d. disp. 4. de Baptismo diffie. 1. in fine.*

¶ *Nocere non consentientibus, &c.*] Nullum esse peccatum in sensuualitate sine consensu voluntatis, probat ex hoc text. Fr. Mag. Franciscus de Araulo *d. q. 74. art. 4. dub. 3. num. 31. pag. 364.*

10. a. *Declarat tamen, &c.*] Vide Stephanum VVeyms *ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trident. innovatas, constit. 18. pag. 203. cum seqq. vbi dicit innovari. Extrauag. cum pra excelsa, & Extrauag. graue nimis, de reliq. & vener. Saact. inter communes, per text. Concilij in presenti, & vnum ac alterum multipliciter declarat. De immaculata Beatissimæ Virginis Conceptione libros integros edidit Lusitanus Fr. Agidius, de presentatione, & Hispanus Ferdinandus Quirinus de Salazar, illamque immunitatem fuisse à peccato originali multis comprobant, Henriquez *in sum. lib. 3. cap. 11. §. 3. prope fin.* Fr. Emman. *quæst. Regul. tom. 1. quæst. 57. Spin. in speculo testam. gloss. 3. in princ. num. 17. Soar. de Relig. tom. 1. lib. 2. c. 3. num. 2. Valquez in 3. p. 8. Thoma. tom. 2. disp. 116. Ceual. commun. contra commun. quæst. 346. Aldrete de Religiosa disciplina tuenda, lib. 2. cap. 20. num. 14. Campan. in diuersisuris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 139. Martin. Delri. *disquisit. Magic. lib. 4. cap. 1. quæst. 3. sect. 9. AZOR. instit. moral. part. 1. lib. 4. cap. 34. quæst. 3. Galgaret. de iure publico. lib. 3. titul. 70. Paul. Comitot. *respons. moral. lib. 6. quæst. 40. Portel. in dubijs Regular. verb. Conceptio Deipara, Villalob. in sum. part. 1. tract. 17. diffie. 25. Hieronym. Roderic. in compendio quæst. Regul. resal. 30. nouissimè Fr. M. Francisc. de Araulo in 1. 2. s. Thoma. tom. 1. q. 81. art. 3. pag. 417. cum seqq. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 50. num. 109. cum seqq.****

Huius interim Decreti, & dictarum Extrauagantium vim paulo latius explicauit Pius Papa V. per declaratoriã vnam Bullam, quam pridie Kalend. Decembris 1570. desuper edidit; cuius tenorem summarie referre opere preuium idcirco videtur. Is enim saluberrimis istis Prædecessorum suorum, & præsertim Synodi Tridentinæ decretis insistendo, permisit quidem cuique libertatem priuatim opinandi in quamlibet partem, prædictæ controuersia, prout vel magis pium, vel magis probabile iudicauerit, sed vetuit ne quisquam publicè, præcipue in concionibus popularibus, & vbi promiscua virorum & mulierum multitudo conuenire solet, alterutram partem disputare, aut asserere, vel contrariam refellere cum rationum & argumentorum deductione præsumeret, aut etiam desuper scripta, aut libros edere, cuiusvis pietatis, aut necessitatis prætextu; adijciens penas in controuenientes suspensionis à Diuinis ipso facto, & absque noua declaratione incurrendæ (si modo in Sacris fuerit constitutus) & priuationis ipso iure omnis gradus & dignitatis, quibus fungi reperientur; & insuper censuram perpetuæ inhabilitatis ad similia munera postmodum iterum obtinenda & obeunda: à quibus absolui non possint nisi a solo Romano Pont. & volens nihilominus, vt etiam alijs grauioribus pœnis, si opus fuerit, à proprio Prælato pro delicti mensura infligendis subijciantur. Illud tamen in eadem sua Bulla prædictus Pius Papa V. adhuc permisit, vt quandiu per Sedem Apost. alterutra pars definita non foret, possint vni docti in publicis Academicarum disputationibus, & in generalibus, & in particularibus Capitulis de ista quaestione differere, & argumentis vtramlibet partem vel sustinere, vel impugnare, dummodo tamen neutra veluti erroneæ præiudicetur.

11. At sanctæ mem. Paulus V. volens submouere dissensiones, iurgia, & scandala, quæ cum magna Dei offensa in populo Christiano oriuntur, ex occasione asserionis affirmatiuæ, quod B. Virgo fuerit cum peccato originali concepta, Feria quinta die 30. Augusti anno à Natiuitate

Domini nostri Iesu Christi, 1617. in generali Congregatione S. Romanæ Ecclesiæ, & vniuersalis Inquisitionis contra hereticam prauitatem habita post longam & maturam discussionem concionibus, lectionibus, conclusionibus, & alijs actibus publicis id asserere, donec res à Sede Apost. definitur, cuius decreti verba transcripsit Campan. *d. cap. 13. num. 140. & Hieron. Roderic. d. resal. 30. num. 2. & reperitur impressum tom. 4. Bullarij constit. 7. Pauli V. & de eo mentionem facit Stephan. VVeyms *dict. loco num. 15.**

Postmodum Gregorius XV. in eadem generali Congregatione S. Romanæ Inquisitionis, die 24. Maij 1622. ex causis eisdem euitandi scandala, dissensiones, atque discordias in Populo Christiano, & vt accepit, in aliquibus Regionibus iam orta sunt sermonibus priuatis, occasione asserionis affirmatiuæ extendit, & ampliavit etiam ad priuata colloquia, & scripta, mandans, & præcipiens omnibus, & singulis cuiusvis Ordinis, & instituti Regularibus, & alijs quibuscumque tam Ecclesiasticis, quam secularibus, ne de cætero donec articulus huiusmodi à Sede Apost. definitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apost. fuerit aliter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis priuatis audeant asserere, quod eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus à Sede Apost. fuerit super hoc specialiter indultum, & in Sacrosancto Missæ Sacrificio ac Diuinis Officijs celebrandis eadem Sanctitas sua non alio, quam Conceptionis nomine omnes tam seculares, quam cuiusvis Ordinis Regulares vti debere voluit, & contra transgressores statim Ordinarios locorum, & hereticæ prauitatis vbique locorum deputatos Inquisitores procedere posse, & in eos seuerè animaduertere; reperitur hoc decretum impressum tom. 4. Bullarij constit. 29. Gregorij XV. & refert Iul. Laur. *de Indulgent. part. 2. c. 21. num. 129. & de eo meminit Stephan. VVeyms *d. loco num. 17.**

Demum idem Gregorius XV. in constit. sua incip. *Eximij*, sub dat. 28. Iulij 1622. omnibus, & singulis Ordinis Prædicatorum Fratibus licentiam concessit, vt de cætero in quibuscumque priuatis eorum colloquijs, seu conferentijs inter se duntaxat, & non inter alios, aut cum alijs de materia Conceptionis B. Mariæ Virginis differere, & tractare absque vilo penam in dictis Decretis Pauli V. & eiusdem Gregorij contentarum incurfu, liberè & licitè possint, & valeant: quod Decretum reperitur impressum post dictam Constit. 29. Gregorij VX. & in compendio Bullarij Flauij Cherubini in fine, & de eo meminit Iul. Laur. *de Indulgent. p. 2. cap. 21. num. 33.*

Vnde effectum est, vt ad imitationem Parisiensis, & 14. Colonienfis Academicarum, nonnullæ alia pro decreto statuerint, ne cuius gradus Magisterij, aut Doctoratus concederetur, nisi prius iureiurando se adstrinxerit defendendi opinionem piam immaculatæ Virginis in suo Conceptu, ita in Vniuersitate Complutensi, Valentia, & Osona factum fuisse refert Miranda *in lib. de Conceptione Virginis, cap. 93. fol. 677. cum seqq.* vbi refert formulam iuramenti: & eodem iuramento solemniter se adstrinxit ipsa ciuitas, seu Senatus Salmaticensis, quam imitati sunt alij plures Ecclesiasticarum Cathedralium, & Ciuitatum Capitularum, & Magistratus, vt Casaraugustæ in Aragonia, & Eboræ in Portugalia, teste Portel. *in addit. ad dubia Regularia, verb. Conceptio Deipara, num. 4. vbi à num. 1. multis rationibus, iuribus, & Doctorum, ac miraculorum testimonijs probat contra quandam Doctorem Casaraugustanum prælatum iuramentum, seu votum publicè celebratum ab Academicis & communitatibus esse licitum, sanctum, laudabile, ac pium.*